

Yala Bina Ghatts

.....

Donderdag 3 november om ½ 6 opstaan en je melden bij de fam. Nulle. Dat was het begin van een fantastische duikweek in de Egyptische Rode Zee. Jurgen, Herman, Anneke (+ zus en zwager) en Louis, Frans en Annemiek en Leendert staan om 7.00 in te checken op Schiphol. Waar we overigens niet de enige duikers zijn... We denken gezellig met elkaar te kunnen vliegen maar Leendert moet met een ander toestel via Luxor terwijl de anderen rechtstreeks naar Hurghada vliegen. Omdat Leendert onderweg wat vertraging had stonden acht mensen twee uur te wachten in Hurghada. Zo aan begin van de vakantie maak je op die manier natuurlijk geen vrienden maar ik kon er niets aan doen!

Daarna met een busje naar ons Kamp el Nabaa (bij Marsa Alam). Halverwege de drie uur durende rit kreeg de auto een lekke band. We worden in een cafeetje annex slagerij gedropt waar we ons prima vermaken met een waterpijp, die we natuurlijk moeten proberen en we doen een spelletje domino met de plaatselijke bevolking. Na diverse militaire posten te zijn gepasseerd arriveren we om 22.00 uur in het kamp en krijgen een prima warme maaltijd opgediend waar we wel aan toe waren.

Het kamp ligt middenin de woestijn en buiten het kamp is werkelijk niets te beleven. De plm 30 tenten staan op het strand en zijn behoorlijk comfortabel. Er staan drie bedden in, er is elektrisch licht en er ligt een mat op de vloer. We hadden na deze reis geen aansporing nodig om snel naar bed te gaan...

De volgende dag is het stralend weer en 30 graden en dat zou zo de hele week blijven! Na een goed ontbijt gaan we een tocht maken naar het Huisrif. Dus zo vanaf ons kamp gelijk het water in. Fantastisch mooi! Het is bijna niet na te vertellen zo mooi vond ik het. Erg veel aantallen en soorten vissen en dat koraal; als je zoiets voor de eerste keer ziet is dit echt adembenemend! Gelijk de eerste keer zien we schildpadden en een murene. 's Middags gingen we nog naar een aanpalend rif.

In het kamp mocht geen alcoholhoudende drank verkocht worden en de flessen die we op Schiphol gekocht hadden waren bij lange na niet toereikend...

Voor het avondeten namen we een afzakkertje en de meest populaire drank was een BaCo. Toen twee dagen lang de Cola uitverkocht was gingen we over op BaWa; en toen de Bacardi op was zaten we aan de Cola puur.

Iedere volgende dag maakten we een ochtend- en een middagduik, waarbij we alle mogelijke vissen zien: een enorme (tamelijk makke) Napoleonvis, prachtige koraalduivels en natuurlijk anemoonvisjes. Maar ook grote baarzen, doktersvissen, enfin teveel om op te noemen. Ook wijst Khaled (onze duikleider) ons op vliegende vissen.

Op een nacht is er wat herrie in het kamp en schrikken we wakker. Er blijkt dat een groepje Belgen vertrekt naar het vliegtuig en de chauffeur van het busje heeft zich niet gemeld er wordt in alle tenten geroepen of de chauffeur daar soms nog ligt te pitten...

Yala bina Ghatts is Egyptisch voor: Laten we gaan duiken! En voor diegenen die Egyptisch willen gaan eten: Yala bina Nako!: Laten we gaan eten!

We maken nog een keer een woestijnsafari in een Four Wheel Drive. Waarmee we een Bedouinen verblijfplaats bezoeken. De mensen zelf zijn waarschijnlijk op kamelenjacht want er is niemand thuis.

Wat mij persoonlijk opviel en wat waarschijnlijk niet iedere duiker met mij eens zal zijn: ik vind dat je met snorkelen niet veel minder ziet dan met duiken. Vlak aan de oppervlakte is er het meeste licht en valt er genoeg te beleven.

We hadden een busje en een boot tot onze beschikking, waarmee we naar riffen in de buurt werden gebracht. Het grootste deel van de week waren wij met ons negenen bijna de enige gasten. En dat met plm. 15 man personeel. Het is er vroeg donker (plm. 17.00 uur) wat als voordeel heeft dat je voor het avondeten nog even een nachtduik kunt gaan maken. Jurgen heeft nog een fantastische nachtduik gemaakt: Hij stond met zijn gehele uitrusting klaar toen bleek dat de duik niet doorging!

Volgens de kampeiding moeten nachtduiken worden aangevraagd bij het militaire gezag en er werd geen toestemming gegeven. Egypte heeft plm 2500 km kust aan de Rode Zee en omdat niet iedereen vrienden is met iedereen in het Midden-Oosten, is een goede kustverdediging een eerste vereiste. Iedere nacht lagen er rechtvoor ons kamp in zee een aantal schepen voor anker, wat een speciale door het leger ingestelde ankerplaats bleek. Overigens merkten we dat de vooruitgang ook niet te stuiten is: veel bouwactiviteiten op ons terrein, zij het op een voor ons westerlingen zeer primitieve wijze.

We hebben nog een avond met kampvuur meegemaakt en een andere avond kregen we Egyptische taallessen. Op de voorlaatste dag hebben Annemiek en ik nog een échte duik gemaakt wat een leuke belevenis was. Ik heb een gele "frogfish" gezien die nog niemand van het gezelschap inclusief de Egyptische duikers ooit gezien had. Over het kamp zelf niets dan goeds; het eten was perfect, met twee maal per dag een goede warme maaltijd. En erg vriendelijke mensen die altijd voor je klaar stonden.

Maar ja aan alles komt een eind dus óók aan deze vakantie....

Op de terugrit naar Hurghada zagen we wat we op de heenweg in het donker gemist hadden: een 300 km lange weg langs de kust, met op de mooiste plekken "resorts" in aanbouw. In Hurghada kregen we van onze begeleider Hussein, die ons de hele week ter hulpe was, een rondleiding in een Moskee en een Koptische kerk. Ook was er nog even gelegenheid om wat souvenirs te kopen. Maar na een week droog gestaan te hebben was het eerste wat we opzochten een kroeg met halve liters Stella! Hurghada wat vroeger een klein vissersdorpje was, is nu uitgegroeid tot een grote stad met erg veel hotels. Na een laatste gezamenlijke maaltijd in een restaurant namen we afscheid van onze Egyptische vrienden.

Op het vliegveld aangekomen moesten we in een file van een uur buiten wachten, zo druk was het er. In anderhalf uur startten er 60 vliegtuigen, werd ons verteld. Tot slot moet mij nog van het hart dat de Egyptische begeleiding van de HERMES organisatie werkelijk perfect was. Overal en altijd was iemand aanwezig waar het nodig was. Dat is ook de mening van Annemiek en Frans die er nog een weekje vakantie aanplakten in Luxor en Caïro.

Toen we na een vliegreis van vijf uur op Schiphol aankwamen en mijn telefoon die overal in Egypte weigerde het eindelijk weer deed, stelde ik voor, het was tenslotte donderdagavond, om via het zwembad te rijden. Maar dat werd door het thuisfront niet gewaardeerd en dus zijn we met een snelle taxi prima thuisgekomen.

Zelf heb ik en ongetwijfeld de anderen ook, een fantastische en gezellige week in Egypte gehad en dat gebrek aan alcohol ...ach een week duurt tenslotte maar zeven dagen....

Yala bina.....

Leendert Spijker

KOERIERSDIENST

OKSERVICE

OK-SERVICE
KAMPENRINGWEG 13
POSTBUS 642
2800 AP GOUDA

TELEFOON 0182 - 51 08 00
TELEFAX 0182 - 58 05 75
TELEFOON A'DAMIR'DAM
06 - 09 92 288

VESTIGINGSPUNTEN IN AMSTERDAM, ROTTERDAM EN WOERDEN